

LA PRESERVACIÓ DEL MEDI AMBIENT

D. Carles Arnal Ibáñez
Doctor en Biologia i Diputat d'Els Verds
(en la coalició L'Entesa) a les Corts Valencianes

1. INTRODUCCIÓ

No vaig a dedicar massa temps a justificar la **importància i la necessitat imperiosa** de la preservació del medi ambient, tant en l'àmbit valencià com en el conjunt del Planeta.

Done per establert que totes les persones que estem ací tenim varies coses clares:

- Que existeix un **deteriorament ambiental molt pronunciat** tant al nostre territori com en general (tot i que podem discrepar en la gravetat d'aquest deteriorament),
- Que el tal deteriorament **pot seguir augmentant si no s'actua** decididament, i a més, a una gran velocitat,... tot implicant algunes pèrdues irreversibles i conseqüències cada vegada més greus.
- I done també per establert que tots estarem d'acord en què **cal impulsar actuacions per evitar aquest agreujament** o, fins i tot, per revertir allò que es puga. Discreparem, potser, en l'èmfasi, en la prioritat de les actuacions o en la quantitat d'esforç i recursos a invertir.

2. LA SITUACIÓ DEL MEDI AMBIENT AL PAÍS VALENCIÀ

Malhauradament encara no dispossem al PV d'**estudis sistemàtics globalitzadors** sobre l'estat del medi ambient, que detallen documentadament els diferents subsistemes i sectors implicats. Hi ha notables exemples d'informes ambientals com els de la UE, l'ONU o els magnífics informes anuals de l'**Institut Worldwacht** que caldria imitar al nostre territori.

Aquest dèficit d'informació bàsica recollida de manera global i sintètica és imputable a l'administració valenciana. L'elaboració d'un informe ambiental valencià de caràcter anual és una necessitat que no admet ja més ajornaments. Tanmateix és previsible que seguirem més anys sense aquest important instrument, donat el desinterés que mostra al respecte l'actual administració valenciana.

Han hagut de ser altres entitats les que s'aproximen a aquesta tasca amb estudis com el publicat per CC. OO., que ha comptat amb destacats investigadors universitaris valencians. És tracta de l'informe **“2002: la situació del País Valencià. Tendències i indicadors de desenvolupament humà i sostenibilitat ambiental”** elaborat per Ricardo Almenar i altres.

En base a aquest estudi i a d'altres treballs, informes i documentació de caràcter sectorial, faré una succinta, esquemàtica i incompleta, però, **revisió de la situació ambiental valenciana:**

A les comarques interiors valencianes la principal degradació del territori consisteix a la **reducció i alteració de la vegetació forestal i els fenòmens d'erosió i desertificació que se'n deriven**. Els darrers 30 anys els incendis forestals han cremat vora 300.000 h.. El País Valencià és, de tot l'Estat Espanyol, la Comunitat Autònoma que presenta unes majors extensions cremades en relació a la seua superfície territorial total. Les causes d'aquests incendis són fonamentalment humanes, en un 90% dels casos. Sobretot negligències i accidents vinculats a activitats tradicionals i també de tipus recreatiu. Malhauradament, les pròpies actuacions de l'administració en gestió forestal són responsables també d'una forta degradació ambiental. Les tècniques inadequades de “prevenció” d'incendis, com ara l'apertura de camins, de “tallafocs” i les mal anomenades “neteges” de sotabosc, provoquen impactes ecològics molt greus, a més d'una minsa eficàcia preventiva. Les repoblacions forestals efectuades a base de monocultius de pins, generen sovint forts impactes per l'ús de maquinària pesant. També genera ecosistemes molt simplificats, amb poca biodiversitat, i molt sensibles a les plagues i els incendis forestals.

Durant segles, l'agricultura de muntanya, la ramaderia i les tales han estat responsables de la disminució de l'extensió del bosc i de la seua degradació. Des de fa unes dècades aquestes activitats estan en regressió. Tanmateix, originen impactes molt greus en indrets localitzats i, de vegades, ecològicament molt valuosos. S'han romput terres forestals per convertir-les en cultius de regadiu. Hi ha paratges naturals de gran valor que pateixen una forta degradació ecològica per la ubicació de ramats de boví o de cabres, amb molt poca rendibilitat econòmica per altra banda, i segueixen fent-se tales il·legals,

menudes, però afectant en ocasions a les millors restes de vegetació forestal que ens queden.

Finalment altres agressions més recents afecten també les nostres muntanyes o les afectaran a curt termini si no es fa res per evitar-ho. Parcs eòlics, tancats cinegètics, traçat de diferents infraestructures com ara carreteres i autovies, l'AVE o el previst transvassament de l'Ebre i el del Xúquer-Vinalopó... afegiran més impactes paisagístics i ecològics. No s'han oblidar tampoc les urbanitzacions que tornen a activar-se darrerament. Un turisme d'interior encara poc regulat i els efectes de la contaminació atmosfèrica que afecta inclús zones forestals molt allunyades dels principals nuclis emissors.

En l'estreta franja litoral els impactes són menys extensos, però més intensos. Ací l'activitat humana ha transformat d'antuvi els ecosistemes litorals, les planes i les valls més fèrtils per l'ocupació agrícola i urbana. **Les restes de les abans extenses zones humides i marjals es troben ara molt amenaçades.** L'Albufera de València n'és paradoxal: malgrat ser el primer parc natural valencià, la seua degradació s'incrementa dia a dia. La marjal de Pego-Oliva, altre parc natural destacat, ha patit continuadament aterraments i bombeigs d'aigua. Paratges més menuts i menys protegits pateixen d'una insuportable pressió urbanística. L'Albufera d'Orpesa, els voltants del parc natural de Cabanes o les Salines de Calp, són alguns dels paratges amenaçats per l'urbanització insaciable.

L'agricultura valenciana, per altra banda, ja fa anys que és molt química. Els aqüífers costaners estan fortament nitrificats com a conseqüència. Restes destacades d'horta tradicional són devorades per cinturons de ronda i per carreteres, per l'expansió urbana o per l'ampliació del port de València, per exemple.

La forta tendència urbanitzadora que estem vivint aquests anys, ja supera el gran destrellat constructor dels anys 60 i està acabant amb els darrers trams de litoral que havien escapat a les primeres onades edificatòries. No sols a la primera línia de costa; les excavadores estan invadint successives franges cap a l'interior fins arribar molts quilòmetres endins. Mentre, les grans i mitjanes ciutats valencianes pateixen problemes de *creixement cancerós* en la perifèria i una mena d'*Alzheimer* destructiu als barris vells, que es degraden, com ara el Cabanyal o el barri del Carme de la ciutat de València. El soroll i la contaminació, associats a un tràfic desordenat, fan cada vegada menys habitables les ciutats.

La indústria valenciana té també alguns destacats punts negres com ara la zona ceràmica de la plana de Castelló, sense oblidar la central nuclear

de Cofrents que cada any afig noves tones de residus radiactius que romanen magatzemats *in situ* a l'espera d'un dubtós emplaçament segur i definitiu.

Fins i tot l'administració està d'acord en que **gran part dels residus industrials es troben descontrolats i mal tractats**. Els altres residus, els sòlids urbans, en no existir plans ambiciosos de minimització i de recollida selectiva, generen enormes problemes per trobar suficients abocadors que es cerquen quasi sempre a les comarques d'interior.

Finalment, els **ecosistemes marins -molt degradats-**, reben també agressions diverses: ports esportius, regeneracions de platges, emissaris submarins. L'administració considera un greu desperdici que els rius arriben amb aigua a la mar, perquè segons diuen "es perd" (de fet pocs són els rius valencians que arriben amb aigua a la mar), tanmateix es permet que vaja a parar a la mar l'aigua bombejada de zones humides litorals o les aigües mal depurades que no es reutilitzen més que en una baixa proporció.

(En un annex final figuren més dades, extretes bàsicament de l'esmentat anuari de CCOO per a complementar aquesta visió global de la situació mediambiental valenciana).

3. LES CAUSES DE LA DEGRADACIÓ: L'ACTUAL MODEL DE DESENVOLUPAMENT

Convé reflexionar sobre les causes de la degradació ambiental. Causes que se'n deriven dels models econòmics i socials que han generat al llarg del temps un seguit d'impactes sobre el medi ambient.

L'**actual model de producció i consum és insostenible** perquè sense canvis i correccions molt importants, acabaria amb les bases que sustenten el propi sistema socio-econòmic: **els recursos naturals**. Tant per l'esgotament dels recursos bàsics com per l'acumulació de diferents residus, saturant els albellons.

Tampoc, però, és ara el moment d'entrar en profunditat en aquest tema. Recordem, però, alguns informes essencials que analitzen detalladament el tema, com ara l'informe de l'ONU *El nostre futur comú*, el pioner estudi del Club de Roma *Els límits del creixement* o el més recent *Més enllà dels límits del creixement*, que abunden en l'anàlisi al respecte.

En definitiva, la postura que defense és que **cal redreçar el nostre model socio-econòmic cap a la sostenibilitat**, i que açò és realment **urgent i**

inajornable: hem de començar avui mateix, perquè cada vegada serà més difícil i costós redreçar-ho i quan més tard, els resultats seràn més insatisfactoris.

En principi, efectuar les transformacions necessàries per a redreçar el nostre model social cap a la sostenibilitat no hauria de considerar-se **ni de dretes ni d'esquerres**, però sembla clar que efectuar aquestes intervencions implica canviar alguns elements importants de les nostres societats i que, obviament, determinats sectors ara poderosos es poden resistir, perquè els suposaria pèrdues immediates.

Per tant, **es genera una resistència reaccionària**, immobilista, contra la qual s'ha d'actuar. Malgrat açò, també està clar que altres sectors econòmics i socials poden obtenir-ne beneficis importants dels canvis, i alguns, de fet, ja estan obtenint-ne. Ja existeixen una sèrie d'empreses que tenen beneficis d'activitats mediambientals o que han obtingut avantatges i beneficis derivats d'aplicar tècniques productives més sostenibles.

Les transformacions han de començar ja! **No podem esperar que es produeisca una revolució social** per a, després, començar a aplicar les mesures necessàries per la sostenibilitat. Potser que el conjunt de transformacions que s'han d'empendre, menudes o grans, acaben configurant, com a resultat, una societat nova en molts aspectes.

Un aspecte que per a nosaltres és bàsic és que les mesures de sostenibilitat ambiental a adoptar han d'anar unides a d'altres adreçades a **conseguir una major equitat dintre de les diferents societats i entre elles**, i que han d'implicar també una solidaritat amb les **generacions futures**. Les mesures ambientals a aplicar no han d'incrementar les desigualtats socials perquè, a més a més, han de contribuir a disminuir-les. En definitiva, açò va en la línia del que s'ha denominat **Desenvolupament humà mediambientalment sostenible**, en expressió de Ricardo Almenar, que tant ha reflexionat sobre aquest tema en diferents publicacions.

4. LES ACCIONS PER LA PRESERVACIÓ DEL MEDI

Són necessàries **mesures a molts diferents nivells**: educatives, legals, fiscals, tècniques,... En definitiva, però, quasi totes les actuacions són -d'una manera o d'una altra-, mesures **polítiques**, que en depenen de les administracions i que caben en dos grans apartats:

- **Lleis i normatives** per a regular sectors econòmics, establir mesures de fiscalitat ecològiques, fomentar iniciatives o activitats més respectuoses ambientalment,...i

- **Diners**, que s'han de pressupostar i administrar políticament, per fomentar sol.lucions tècniques, investigacions, educació i divulgació, protecció de paratges, etc.

Naturalment, també té una gran importància l'**activitat voluntarista i solidària de les persones individualment i de les organitzacions socials sense ànim de lucre**... Però en definitiva quasi totes les actuacions dels col·lectius conservacionistes, o bé demanen mesures polítiques a l'administració, o reclamen per vies judicials basant-se en lleis i normes de caràcter ambiental, o exigeixen inversions per a materialitzar la protecció d'un determinat ecosistema... Fins i tot les **actuacions de conscienciació** de la població que aporten aquestes organitzacions actuen també en el mateix sentit, tot i que **més indirectament**; generen corrents d'opinió que en definitiva serviran per demanar actuacions polítiques a l'administració o actuaran també modificant els mapes polítics, afavorint les transformacions a mitjà llarg termini.

Un tipus diferent d'intervencions són aquelles **actuacions que modifiquen les pautes individuals de consum**, i que actuen en aquest cas **directament** sobre el sistema econòmic, per una via no política. No obstant, també es pot actuar políticament, mitjançant l'educació i la formació, per incentivar aquest canvi de pautes d'actuació personal.

Les empreses amb ànim de lucre també tenen un paper molt important per modificar els impactes sobre el medi ambient, però evidentment, la prioritat per aquestes entitats sol ser una altra. Les mesures de tipus polític per part de l'administració poden incentivar que les empreses puguin compaginar guanys i pràctiques sostenibles. Naturalment, no totes les empreses o activitats estaran en condicions de fer-ho i **moltes hauran d'adaptar-se**... O ser substituïdes per noves empreses ja dissenyades per aprofitar les oportunitats de negoci en activitats mediambientals adaptades a la sostenibilitat. Els gestors polítics poden ajudar a que es produeixen aquestes transformacions el més de pressa possible i que els traumes socials associats a tota reconversió productiva -per altra banda un fenomen inherent al sistema de mercat- siguin mínims i puguin ser assumits socialment. Açò implica una decisió política aplomada i audaç. També que les forces polítiques impulsores siguin no dependents dels grups de poder econòmics existent, els quals solen ser prou immobilitistes i preferir la continuïtat en els guanys a curt termini front a possibles millores a llarg termini. El fet real de que les forces polítiques majoritàries tinguin connexions estretes amb els sectors econòmics dominants fa difícil aquestes transformacions, sobretot si no hi ha una

demanda social molt forta que pressione amb claritat als polítics. Es tracta, en definitiva, de fer prevaler el benefici del conjunt de la societat per damunt dels interessos particulars de la minoria més poderosa. No cal dir la dificultat d'aconseguir-ho en la pràctica. Depén, no obstant, de sumar l'esforç de tots.

Els **objectius bàsics** de sostenibilitat haurien de centrar-se fonamentalment en:

Ordenar rigorosament les activitats humanes sobre el territori.

Protegir un mínim d'àrees ben conservades i assegurar per a la resta del territori uns **mínims de qualitat ambiental**.

Mantenir prioritàriament el sòl fèrtil i evitar la seua degradació i erosió.

Garantir la **conservació de la biodiversitat** i dels **cicles naturals bàsics** (atmosfèrics, hídrics i climàtics).

Estabilitzar els nivells de consum dels recursos naturals i l'**emissió** de residus.

*(En relació a aquests objectius, en el **programa electoral autonòmic de l'Entesa** inclou un conjunt de mesures ambientals bàsiques que venen recollides en un annex final).*

5. CAL, URGENTMENT, ADEQUAR LES ACTUACIONS REALS AL DISCURS TEÒRIC

Resulta molt preocupant un tema: a nivell de llenguatge i declaracions públiques d'alts responsables polítics del PP s'assumeix el discurs de la sostenibilitat, però açò no s'incorpora a les intervencions reals (o es fa molt lentament).

Hi ha, a hores d'ara, una molt **forta dislocació entre el discurs teòric de l'administració valenciana i les grans línies d'actuació polítiques**, reals. Per exemple:

- **No es fa res per estabilitzar el consum de recursos bàsics i limitats** com l'aigua o l'energia, i la generació de **residus de tota classe creix** de manera alarmant. No hi ha cap pla operatiu per part de l'actual administració valenciana

que aborde aquests objectius de manera decidida. Ni tan sols s'atreveixen els responsables polítics a formular objectius d'estabilització a mitjà termini. Ben contrari, s'assumeix per als propers anys que tots aquests indicadors creixeran... i fins i tot es dona per bo –i fins i tot es justifica- com el resultat del **progrés** de què *gaudim* els valencians... És a dir, els polítics que diuen açò encara no han entès que consumir més i més energia cada any no és cap símptoma de progrés, sinó d'una palesa incapacitat de bastir un veritable progrés continuat, sostenible, sense minar les bases que li donen suport. L'increment continuat del consum energètic valencià i de l'emissió de gasos d'efecte hivernacle -molt per damunt de les exigències marcades pel protocol de Kioto-, són un indicador manifest d'insostenibilitat. Davant aquestes clares senyals d'alarma, la reacció del PP consisteix a promoure l'increment de la producció energètica i buscar fórmules per flexibilitzar les possibles conseqüències econòmiques de l'incompliment dels compromisos europeus en relació al protocol de Kioto.

En el cas de l'**increment creixent de la demanda d'aigua**, la resposta de l'administració ens porta també cap a la tal insostenibilitat. El que fa el PHN és buscar recursos hídrics aliens per no haver de qüestionar el model de desenvolupament actual que exigeix seguir consumint més i més aigua cada any que passa.

- **Es perd cada vegada més territori poc antropitzat**, més zones seminaturals, més horta d'alta fertilitat,... El territori disponible és un recurs evidentment limitat. La seua ocupació i artificialització continuada hauria de veure's com el més clar símptoma d'insostenibilitat. La legislació actual i les reformes que estan elaborant-se en relació a l'ordenació del territori i al sòl no urbanitzable renuncien a abordar una clara moratòria de la construcció al litoral, o una protecció rigorosa de les terres d'horta, que han tardat milions d'anys en formar-se i ara es perd a gran velocitat. Segueixen imparables els **processos de erosió i degradació del sòl** en les comarques d'interior i la coberta vegetal natural es degrada, no tan sols a causa dels incendis forestals sinó també per les diferents activitats humanes que afecten les zones forestals. La pròpia gestió de l'administració i grans plans com el **forestal**, l'**edilic**, o el de la **mineria**, provocaran greus impactes sobre el paisatge, el sòl i la vegetació de totes les comarques d'interior valencianes, tot incloent moltes zones LIC (llocs d'interés comunitari -segons la directiva europea d'hàbitats-) que no escapen a la ubicació d'activitats ambientalment perniciosos.

- Les **obres públiques i la construcció no respecten el medi ambient**. L'AVE, els transvasaments, les noves autovies i carreteres, la urbanització desmesurada al litoral i l'interior... es fan a costa de consumir més i més àrees naturals encara poc degradades. Ací a prop tenim exemples en gran quantitat: el previst **Aeroport de Castelló** -de molt discutible necessitat social-, que afectarà a

un paratge poc antropitzat i amb interessants valors naturals, tot i no tenir-ne cap protecció oficial. El **vial Cabanes-Orpesa** que passa innecessàriament a prop del Paratge Natural del Desert de les Palmes -tot i existir alternatives de traçat de menor impacte-, i que danyarà singulars espècies faunístiques d'alt valor ecològic. La urbanització, ja iniciada, del **paratge de la Renegà** que acabarà amb gran part dels valors paisagístics i ecològics del darrer tram de costa rocosa que queda sense edificar entre la Serra d'Írta i el nord d'Alacant (malgrat basar-se en un PGOU obsolet que no incorpora salvaguardes ambientals). **La muntanya del Mollet**, d'elevadíssim valor ecològic, sense cap tipus de protecció, i que esta literalment devorada per grans pedreres, etc. Així podriem seguir amb un rosari d'actuacions promogudes o tolerades per l'actual administració valenciana, amb un innegable impacte ambiental i clar exponent de la distància existent entre les paraules i els fets, entre la necessària sostenibilitat i la intolerable degradació ambiental quotidiana.

ANNEX I: VIVIM EN UN PAÍS INSOSTENIBLE

L'actual model de desenvolupament socio-econòmic valencià és clarament insostenible. És a dir, té els seus dies comptats.

La pressió que exercim els valencians sobre el nostre territori i sobre els nostres recursos naturals creix dia a dia. Cada vegada consumim més recursos limitats com l'aigua i l'energia i aboquem més residus urbans, més gasos d'efecte hivernacle i més residus tòxics i perillosos.

El consum energètic valencià ha augmentat un 92% es darrers 20 anys; un 98% d'aquesta energia prové de fonts externes i el 96% de fonts no renovables i contaminants. Les energies genuïnament renovables com la solar i l'eòlica, suposen ara el 0,025% del total. Els gasos anomenats d'efecte hivernacle s'han incrementat més del 65 % als darres 10 anys.

La demanda hídrica ha crescut un 7,5 % als darrers 15 anys. Més del 80 % del consum hídric correspon a l'agricultura que encara emprava sistemes molt malbaratadors d'aigua (rec per gravetat, en un 90 % dels casos) i té pèrdues importants en les xarxes de distribució (un 15 %, aproximadament). Les xarxes urbanes de distribució perden vora un 30 % d'aigua. Quasi la meitat de les aigües urbanes depurades no són conformes a la Directiva europea d'aigües i només reben tractament terciari l'1 % de les aigües depurades. El 12,6 % de les aigües residuals no reben cap tractament. Només es reaprofitava una tercera part de les quals. Tres quartes parts de les aigües residuals industrials no reben cap tipus de tractament.

Els residus sòlids urbans (RSU), han crescut un 62 % els darrers 15 anys. En menys de 40 anys la quantitat de residus generats per persona gairebé s'ha quadruplicat, i ja és d'uns 500 kg. a l'any per cada valencià. Només un 16 % dels RSU es gestiona de manera adequada i més d'una tercera part va a parar a abocadors incontrolats. La recollida selectiva és voluntarista, de manera que la qualitat del compost produït és baixa i els nivells de recuperació escassos (25 % per al vidre i 10 % per a paper i cartró). Els purins ramaders s'han incrementat en un 82 % als darrers 15 anys.

Menys del 30 % dels residus perillosos generats per la indústria reben tractament. En la darrera dotzena d'anys s'ha incrementat la producció d'aquests residus perillosos en quasi un 40 %. La central nuclear de Cofrents alberga més de 360 tones de residus radiactius d'alta activitat (combustibles gastats sense cap sol.lució definitiva de tractament o magatzematge) i un volum molt major de residus de mitjana i baixa activitat.

Les activitats mineres d'extracció han crescut més del 100 % en els darrers 15 anys, especialment els productes de pedrera, tot deixant greus impactes ambientals ben visibles a les muntanyes de la Serrania i d'altres comarques valencianes.

La xarxa automàtica de medicions de la qualitat atmosfèrica és molt incompleta. De les 26 estacions on es fan medicions dels nivells d'Ozò troposfèric (O₃), 19 en van superar el llindar de protecció de la salut humana (el darrer any amb dades disponibles) i 25 van superar el llindar de protecció per la vegetació. En l'estació de Morella, per exemple, durant 1999, es van registrar 251 períodes de 8 hores per damunt del llindar de protecció per la salut humana i en 316 períodes es va superar el de la vegetació. Les emissions de tricloroetilé, un perillós compost orgànic persistent i bioacumulable, s'han incrementat fins un 723 % en menys de 10 anys. Els òxids de nitrògen, uns dels contaminants més habituals, han crescut més d'un 60 % als darrers 15 anys.

S'han detectat recentment més de 190 punts amb elevades concentracions de nitrats (per sobre dels 50 mg/l) en les aigües subterrànies valencianes. Als inicis dels anys 90 es trobava contaminació per clorurs (salinització) en un 30 % de les unitats hidrogeològiques valencianes; nitrats en un 26 % i contaminació per metalls pesants quasi un 30 %. En la meitat de les estacions de mesura de la qualitat de les aigües dels rius valencians es van enregistrar nivells inadmissibles per al consum humà (és a dir, nivells de l'índex de qualitat general de l'aigua inferiors a 60).

L'erosió edàfica és molt alta en el 51,2 % del nostre territori; alta en el 9,1 % i moderada en el 13,1 %. El 70 % de la superfície forestal valenciana està desarbrada. Només en el 2 % del territori valencià es conserven restes, més o menys degradades, de les formacions vegetals que constitueixen la vegetació forestal originària (o vegetació potencial) constituïda per boscos de carrasques, roures, sureres i savines. Quasi tot el territori valencià està inclòs en l'única àrea europea amb molt alt risc de desertificació (segons publicacions de la Fao i l'Unesco).

Cada any s'aboquen, com a mitjana, unes 200 noves tones de formigó per cada quilòmetre quadrat del nostre territori. La *petxada ecològica* del País Valencià s'ha fet molt gran. Ara ja necessitem una extensió equivalent a sis vegades el nostre territori físic per poder satisfer les nostres necessitats basades en recursos naturals.

**ANNEX II: PER UN PAIS VALENCIÀ MES VERD I MES
SOSTENIBLE**

20. Per unes ciutats i pobles més habitables i sostenibles, tot creant una nova cultura ciutadana basada en la eficiència i la suficiència ecològiques. Elaboració de plans de sostenibilitat municipal.

21. Per l'elaboració d'una Agenda 21 per al País Valencià, que redefinisca les prioritats polítiques, adreçant-les cap a la sostenibilitat, l'equitat i l'eficiència econòmica a llarg termini i que incloga les reformes necessàries per tal que les institucions valencianes s'adapten a la consecució d'aquests objectius.

22. Per una gestió forestal de prioritat ecològica, fonamentada científicament, encaminada sobretot a la protecció del sòl i la biodiversitat. Per evitar la degradació de la vegetació i la desertificació de les nostres muntanyes.

23. Per una política d'ús racional i sostenible de l'aigua, que prime l'eficiència, l'estalvi, la reutilització i la depuració integral de les aigües i el manteniment de les capacitats de renovació dels ecosistemes fluvials i els aqüífers. Per un pla hidrològic valencià que contemple el conjunt de la problemàtica hídrica del nostre País i n'assegure l'ús sostenible a llarg termini i l'autonomia hídrica. Per una "Llei Valenciana de qualitat de l'aigua", per assegurar les mesures legals necessàries per la reducció i eliminació dels abocaments contaminants d'origen industrial, urbà i agrícola, tot incidint especialment en la lluita contra la presència de nitrats als aqüífers valencians. Contra les infraestructures de greu impacte ecològic, com els transvassaments i els nous embassaments, que no solucionen el problema i que perjudiquen a la població valenciana.

24. Per la defensa, millora i extensió dels transports públics i per la pacificació del trànsit a les nostres ciutats. Per afavorir els sistemes de transport menys contaminants i malbaratadors. Per la defensa del ferrocarril, per millorar la seua qualitat i el seu servei i estalviar així energia, despeses públiques, evitar contaminació i en benefici de la mobilitat i el confort dels ciutadans. Per potenciar i ampliar les xarxes ferroviàries regionals i metropolitanes, en contra de l'elitista AVE que només podrà emprar una minoria de valencians i que suposarà la destrucció del nostre medi ambient i el malbaratament de diners públics.

25. Per una reorientació de la Política Agrícola amb criteris ambientals, sanitaris, socials i de seguretat alimentària. Per l'elaboració de una "Llei Valenciana d'ordenació de l'Agricultura, que prioritze la qualitat, front a la quantitat i done suport a les explotacions familiars i cooperatives, com a

beneficiàries prioritàries d'ajudes i d'assignació de quotes de producció. Per una moratòria indefinida sobre els aliments transgènics i per la creació de L'Institut Valencià d'Agricultura Ecològica, per promoure la producció biològica.

26. Perquè els plans urbanístics municipals i les prescripcions supramunicipals garanteixen la protecció del patrimoni agrícola valencià, com l'horta de l'àrea metropolitana de València i els conreus de les àrees periurbanes de les grans ciutats litorals. Contra la degradació i pèrdua dels terrenys agrícoles més fèrtils i valuosos.

27. Per la defensa dels menuts agricultors i l'agricultura familiar valenciana front els interessos dels especuladors i la política de l'Organització Mundial del Comerç i l'actual Comissió Europea. Per promoure una política agrària europea que assegure la supervivència de l'agricultura tradicional. Contra les transformacions agràries en terreny forestal.

28. Per una estratègia Energètica de transició cap a models sostenibles de producció i consum energètics. Elaboració d'un Pla Energètic Valencià, basat en les energies renovables, en l'eficiència i l'estalvi energètic; amb mesures per a reduir l'emissió de gasos que provoquen el canvi climàtic i per a fer possible el tancament de la Central Atòmica de Cofrents. Pel suport a l'energia solar i eòlica, amb especial vigilància per a que els parcs eòlics s'ubiquen atenent a criteris racionals i objectius d'adequació ecològica i no en base a les pressions polítiques i econòmiques d'interessos partidistes.

29. Per una "Llei Valenciana de Fiscalitat Ecològica" que contemple l'aplicació d'ecotaxes, sobre el consum energètic, les activitats més contaminants, l'ús suntuari de l'aigua i l'activitat turística al litoral. La finalitat de la recaptació serà afavorir la reconversió ecològica de l'economia, restaurar ecosistemes degradats, crear ocupació en àrees de prioritat ecològica i social i alleugerar la pressió fiscal sobre el treball.

30. Per una Llei d'Ordenació del Territori digna d'aquest nom que pose fi al descontrol territorial, l'especulació, l'edificació desordenada i les agressions al medi ambient i per promoure una política territorial sensible als indicadors socio-ambientals de sostenibilitat. Per una moratòria urbanística al litoral, que salvaguarde els escasos paratges de costa sense construir.

31. Per la recollida selectiva de residus sòlids urbans generalitzada a tots els municipis valencians, amb l'objectiu de minimitzar els residus, la màxima reutilització i la mínima contaminació. Cal fer innecessaris els macroabocadors i el transport de residus cap a les comarques d'interior del país Valencià. Contra la incineració de residus pels seus intolerables riscos ambientals. Pel destrió i el

tractament de la totalitat dels residus sòlids urbans amb l'objectiu d'arribar al màxim nivell de reciclatge.

32. Per una normativa sobre la Protecció dels Animals i per adoptar les mesures legals necessàries que porten a la reducció dràstica dels patiments i crueltats d'origen industrial, cultural i festiu. Cal desenvolupar campanyes de sensibilització i conscienciació contra el maltracte als animals.

33. Per la defensa de la menuda i mitjana empresa amb mesures específiques de suport a les empreses familiars. Limitació de les grans superfícies comercials i suport als menuts comerços de barri, tot potenciant les iniciatives inter-empresarials que milloren la competitivitat del menut comerç a les zones urbanes de comerç tradicional i als mercats municipals.

34. Per l'aprovació immediata del catàleg de LICs, injustificablement paralitzat, i per l'inclusió al llistat dels paratges exclosos arbitràriament (tant en àrees humides com de muntanya).

35. Pel foment d'un turisme respectuós amb el medi ambient, que faça de la natura el seu principal aliat i el seu millor atractiu. Pel foment i regulació d'un turisme rural d'interior sostenible. Implantació d'una ecotaxa adreçada específicament a compensar i redreçar l'impacte de l'activitat turística i per minimitzar els seus impactes ecològics.